

Sygn. akt I C 1851/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: prot. sądowy Anna Łachman

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. N.**

przeciwko **Bankowi (...) S.A. we W.**

o stwierdzenie nieważności i zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę
3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. IC 1851/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 września 2014r . skierowanym przeciwko Bankowi (...) SA we W., powód P. N. wniósł o :

1. stwierdzenie nieważności w części par.2 umowy kredytu na cele mieszkaniowe z dnia 08.05.2008r jaką zawarł z pozwanym jako sukcesorem generalnym praw po (...) Bank S.A. z W. w zakresie udzielania kredytu denominowanego do waluty frank Szwajcarski poprzez ustalenie iż pozwany udzielił kredytu w walucie polskiej ,
2. ustalenie w związku ze stwierdzeniem nieważności części umowy sposobu rozliczenia pomiędzy stronami poprzez uznanie dotychczas dokonanej przez powoda spłaty kredytu w wysokości 148664,90 zł uznanie spłaty kapitału w określonej wysokości przeliczonej przez sąd z uwzględnieniem specyfiki kredytów udzielanych w walucie polskie oraz uznanie iż pozostała część zobowiązania wykonana będzie w walucie polskiej w ratach ustalonego harmonogramu,
3. powołanie biegłych w celu dokonania stosownych wycień
4. o zasądzenie kosztów postępowania

W uzasadnieniu powód podał , że 08.05.2008r zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego umowę kredytu na łączną kwotę 380.000,00 zł indeksowanej do waluty frank szwajcarski po kursie franka z dnia zawarcia umowy tj. 2,27 PLN.

Przedstawiciele kredytowego banku nie wyjaśnili powodowi istoty tego kredytu , powód nie miał świadomości czym jest kredyt walutowy, jakie są jego konsekwencje , zwłaszcza tego ,że w przypadku zmiany kursu franka wartość

kredytu może przewyższyć wartość kupowanej za niego nieruchomości. Powód nie uzyskał żadnej informacji na temat ryzyka związanego z takim kredytem. Powód dokonywał comiesięcznych spłat kredytu według ustalonego harmonogramu w walucie polskiej która była przeliczana po określonym w umowie kredytowej kursie zmiennym na walutę franka szwajcarskiego.

Spłacił do dnia wniesienia pozwu kwotę 148664,90 zł a saldo jego zadłużenia na ten dzień wynosiła 161.269,79 CHF , kurs franka wynosił 3,46 PLN czyli zadłużenie w polskiej walucie wynosiło 557.993,47 zł.

Zdaniem powoda został on wprowadzony w błąd co do istoty zobowiązania kredytowego poprzez przemilczenie przez bank istotnych elementów ryzyka umowy. Powód jest osobą fizyczną która nie posiada wykształcenia ekonomicznego czy prawniczego , a kredyt hipoteczny zawierany w walucie obcej indeksowany do franka szwajcarskiego jest skomplikowanym i ryzykownym instrumentem finansowym.

Na podstawie art. 137 pkt.5 ustawy Prawo bankowe – Komisja Nadzoru finansowego w dniu 20 marca 2006r wydała tzw. Rekomendację S dotyczącą dobrych praktyk w zakresie ekspozycji kredytów hipotecznych w celu zapewnienia transparentnych procedur i banki zobowiązane są stosować się do niej . Owa rekomendacja S stanowiła częściową implementację dyrektywy (...) w przedmiocie wytycznych europejskich instytucji finansowych także w zakresie postępowania względem konsumentów. Do tej rekomendacji S nie zastosował się pozwany bank.

Domaga się zatem powód w trybie art. 189 kpc ustalenia nieważności klauzuli walutowej w umowie kredytowej w związku z nadużyciem przez bank prawa podmiotowego , zasad współzycia społecznego dobrych obyczajów , uczciwości . Umowa ta zdaniem powoda jako sprzeczna z zasadami współzycia społecznego jest nieważna w myśl art. 58 par.2 kc.

Ponadto powód podnosi iż zgodnie z treścią art. 69 ust.2 pkt.2 prawo bankowe – w umowie ustala się kwotę kredytu a w doktrynie istnieje jednolity pogląd iż zobowiązanie winno być ściśle określone ,że nie może być zmienne.

W odpowiedzi na tak sformułowane żądania pozwu strona pozwana Bank (...) SA wniosła o oddalenie powództwa, oddalenie wniosków w tym o powołanie biegłych i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podała, że:

- żądanie pozwu nie zostało dokładnie określone bowiem nie wynika z niego czy powód domaga się ustalenia nieważności umowy , czy też ukształtowania treści stosunku prawnego poprzez ustalenie sposobu rozliczenia rat już zapłaconych i tych które mają być zapłacone. ,

- podstawa faktyczna żądania jest niezgodna z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń a konkretnie z twierdzeniem powoda o braku jakichkolwiek informacji o ryzyku kredytu walutowego , o jego wykształceniu , działalności gospodarczej jaką prowadzi ,o jego zdolności kredytowej, o pominięciu faktu iż powód dwukrotnie aneksował umowę w tym po nowelizacji ustawy prawo bankowe z dnia 29 lipca 2011r , z faktem iż powód spłaca kredyt w walucie obcej tj. franku szwajcarskim i że wzrost kursu franka został zrekomensowany obniżką L. do stawki niższej niż 0% ze stawki 2,8 % w maju 2008r.

Dalej strona pozwana podnosi iż przy zawieraniu umowy bank przedstawił powodowi symulacje spłaty kredytu w walucie polskiej i (...) podał mu rzetelną informację o oferowanych produktach. Powód otrzymał jako załącznik do umowy (...). Strona pozwana powołuje się też na nowelizację prawa bankowego z dnia 29 lipca 2011r na mocy której powód miał możliwość wystąpić do banku o zmianę umowy co do niespłaconych rat tak aby czyniła ona zadość postanowieniom z art. 69 ust.2 pkt 4a ustawy prawo bankowe , nowelizacja dawała też możliwość spłacania rat bezpośrednio w walucie obcej z czego powód skorzystał i spłaca kredyt we (...).

W reakcji na odpowiedź banku powód pismem z dnia 25 marca 2015r(k. 450) zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób ,że :

- cofnął żądanie z punktu 2 pozwu (dotyczące ustalenia przez sąd sposobu rozliczenia między stronami) a w miejsce tego żądania wniósł roszczenie alternatywne

– o zapłatę kwoty jaką nadpłacił w związku ze stwierdzeniem nieważności klauzuli walutowej zawartej w par.2 umowy kredytowej , która to nadpłata stanowi różnicę pomiędzy tym co powód musiał zapłacić tytułem spłaty rat w walucie do której kredyt był indeksowany a kwotą jaką powód musiałby zapłacić gdyby spłata następowała w złotych – wraz z odsetkami ustawowymi do czasu wydania wyroku w niniejszej sprawie,

- o zasądzenie kwoty jaką uzyskał bank z tytułu różnicy kursowej (...) w związku z ustaloną jednostronnie ceną sprzedaży według kursu tj. z tytułu tzw. spreadu, którą to kwotę powód wpłacił w czasie od dnia uiszczenia pierwszej raty przeliczanej według kursów z tabeli kursowej banku do dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy prawo bankowe z dnia 29 lipca 2011r tj. do dnia 26 sierpnia 2011r wraz z odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty,

Wniósł też powód o powołanie biegłego z zakresu rachunkowości i finansów na okoliczność dokonania w tym kierunku wycień oraz biegłego z zakresu ekonomii i finansów na okoliczność wskazania podobieństw pomiędzy kredytem walutowym a kontraktami terminowymi , swapami walutowymi, oraz na okoliczność iż przedmiotowy kredyt jest instrumentem finansowym działającym pod dyrektywą (...) (dyrektywa 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004r)

W uzasadnieniu powód ponownie podkreślił iż nie został wystarczająco poinformowany o zasadach funkcjonowania tego kredytu , że miał tylko chwilę na zapoznanie się z treścią kilkustronicowej umowy , że nie zbadano jego sytuacji finansowej.

Dodał ,że powództwo o zapłatę jest konsekwencją stwierdzenia nieważności par. 2 umowy , że umowa zawiera niedozwoloną klauzulę umowną dotycząca tzw. spreadu określoną w par.9 pkt.2 , że takie klauzule uznane zostały za niedozwolone przez Sąd ochrony konkurencji i konsumentów m. inn. w wyroku z dnia 26.01.2011 sygn. XVII AmC 1531/09oraz Sąd Apelacyjny w warszawie z 07.05.2013 sygn. VI ACa 441/13.

W odpowiedzi na modyfikację powództwa – strona pozwana wniosła (k. 468) o pominięcie nowych żądań zawartych w w/w piśmie powoda które to pismo będące de facto zmianą żądania narusza zasadę art. 132 par.1 kpc w zw. z art. 187 kpc w zw. z art. 193 par.2 kpc – jako ,że pełnomocnik powoda przesłał to pismo bezpośrednio pełnomocnikowi strony pozwanej omijając weryfikację tego pisma przez sąd.

Odnosząc się zaś do nowego żądania strona powodowa podała ,że jest ono proceduralnie wadliwe bo nie podaje kwoty zatem nieznana jest wartość przedmiotu sporu.

Dalej strona pozwana wniosła o oddalenie wniosków o powołanie biegłych , gdyż powód nie wskazał argumentów potwierdzających jego tezę jakoby przedmiotowy kredyt był kontraktem terminowym a ponadto biegły nie może rozstrzygać kwestii prawnych natomiast co do biegłego z zakresu rachunkowości to jest to wniosek nieuzasadniony bo powód nie wskazał nawet wartości przedmiotu sporu tj. kwoty której zasądzenia się domaga.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 maja 2008 r. powód zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego Banku (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu na cele mieszkaniowe (...) nr (...).

Zgodnie z § 2 umowy kwota kredytu wynosiła 380.000 zł, jednakże kredyt ten był denominowany (waloryzowany) w walucie (...). Okres kredytowania wynosił 360 miesięcy od dnia 8 maja 2008 r. do dnia 10 maja 2038 r. W § 2 ust. 2 strony określiły, iż kwota kredytu denominowanego (waloryzowanego) w (...) lub transzy kredytu zostanie określona według kursu kupna dewiz dla w/w waluty zgodnie z „Tabelą kursów” obowiązującą w Banku w dniu wykorzystania kredytu lub transzy kredytu. Zaciągnięty przez powoda kredyt był przeznaczony na zakup działki położonej w K. oraz na refinansowanie poniesionych kosztów zakupu nieruchomości w kwocie 1000 zł. Uruchomienie kredytu nastąpiło jednorazowo w formie przelewu, przy czym kredyt został wykorzystany w złotych , przy jednoczesnym

przeliczeniu kwoty kredytu według kursu kupna dewiz dla (...) zgodnie z „Tabelą kursów” obowiązującą w Banku w dniu wykorzystania kredytu.

W § 8 ust. 1 umowy wskazano, iż oprocentowanie kredytu w całym okresie kredytowania jest zmienne i stanowi sumę zmiennej stawki odniesienia oraz stałej marży Banku w wysokości 2,40 pkt procentowych, z zastrzeżeniem ust. 6 oraz z zastrzeżeniem zmiany marży Banku na podstawie § 11 a umowy. W dniu zawarcia umowy oprocentowanie kredytu wyniosło 5,21 % w stosunku rocznym i było równe stawce odniesienia, którą była stawka rynku pieniężnego LIBOR 3 – miesięczny z zaokrągleniem do dwóch miejsc po przecinku z ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc zawarcia umowy. W ust. 6 strony zastrzegły, iż w przypadku, gdy w okresie kredytowania wysokość oprocentowania kredytu przekroczy 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP stopa procentowa kredytu będzie równa 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP przez okres tego przekroczenia. Zmiana stopy procentowej wynikająca ze zmiany stawki odniesienia lub zmiany marży Banku na zasadach określonych w umowie ma wpływ na wysokość należnych odsetek oraz wysokość rat kapitałowo – odsetkowych a tym samym wpływa na łączną kwotę odsetek spłaconych przez kredytobiorcę w okresie kredytowania.

W § 9 umowy postanowiono, iż wysokość rat kapitałowo – odsetkowych określona będzie w (...), a spłata tych rat dokonywana będzie w złotych po uprzednim przeliczeniu rat według kursu sprzedaży dewiz dla (...) zgodnie z „Tabelą kursów” obowiązującą w Banku w dniu spłaty. Wysokość rat kapitałowo – odsetkowych w złotych miała zależeć od wysokości kursu sprzedaży dewiz dla (...) obowiązującego w Banku w dniu spłaty, a tym samym zmiana wysokości w/w kursu waluty miała mieć wpływ na ostateczną wysokość spłaconego przez kredytobiorcę kredytu. Miesięczne raty kapitałowo – odsetkowe zostały ustalone w równej wysokości.

W § 11 ust. 4 odnotowano, iż w związku z zaciągnięciem kredytu denominowanego (waloryzowanego) w walucie wymiennej, kredytobiorca oświadczył, że został poinformowany przez Bank o ryzyku związanym ze zmianą kursów walut oraz że rozumie wynikające z tego konsekwencje. Jednocześnie w ust. 5 kredytobiorca stwierdził, iż akceptuje zasady funkcjonowania kredytu denominowanego (waloryzowanego) w walucie wymiennej, w szczególności zasady dotyczące określenia kwoty kredytu w walucie wskazane w § 2 umowy, sposobu uruchomienia i wykorzystania kredytu określone w § 4 umowy oraz warunków jego spłaty określone w § 9 umowy.

Integralną częścią umowy były Ogólne Warunki Kredytowania w Zakresie Udzielania Kredytów na Cele Mieszkaniowe oraz Kredytów i P. hipotecznych w (...) Banku SA zwane (...) stanowiące załącznik nr 1 do Umowy. Zgodnie z § 16 tych (...) na pisemny wniosek kredytobiorcy Bank mógł wyrazić zgodę na przekształcenie kredytu denominowanego (waloryzowanego) na kredyt złotowy, które mogło nastąpić po przeliczeniu kwoty kredytu pozostającej do spłaty wraz z należnymi odsetkami wg kursu sprzedaży dewiz dla waluty, w której kredyt jest denominowany, zgodnie z Tabelą kursów obowiązującą w Banku w dniu przekształcenia. Przekształcenie to mogło zostać dokonane wg zasad obowiązujących w Banku przy udzielaniu kredytów i wymagało zawarcia aneksu do umowy oraz dokonania stosownych zmian związanych z prawnymi zabezpieczeniami spłaty kredytu. W związku z tym zmianie ulegało także oprocentowanie kredytu, które ustalane było zgodnie z zasadami obowiązującymi w Banku dla nowo wybranej waluty.

Powód dokonywał comiesięcznych spłat kredytu według ustalonego harmonogramu w walucie polskiej która była przeliczana po określonym w umowie kredytowej kursie zmiennym na walutę franka szwajcarskiego.

W dniu uruchomienia kredytu kurs kupna (...) wynosił 2, (...), a w konsekwencji zadłużenie w (...) wyniosło 186.906,69 CHF.

Dowód: umowa kredytu z dnia 8.05.2008 r., k. 38-44; (...), k. 45-50; oświadczenie stwierdzające udzielenie kredytu z dnia 14.05.2008 r., k. 59-60; harmonogram spłat kredytu, k. 79-89

W dniu 7 kwietnia 2009 r., na wniosek powoda został zawarty aneks nr (...) do w/w umowy kredytowej mający na celu restrukturyzację kredytu, a polegający na tym, iż spłata rat kapitałowych kredytu w miesiącach od kwietnia do września 2009 r. została zawieszona. W okresie zawieszenia kredytobiorca zobowiązał się do spłaty odsetek w okresach

miesięcznych, a po okresie zawieszenia do spłaty łącznej kwoty kapitału pozostającego do spłaty wraz z odsetkami w 344 równych ratach miesięcznych w dniu 8 każdego miesiąca począwszy od 8 października 2009 r.

Kolejny aneks do umowy kredytu (nr 2) powód zawarł w dniu 20 października 2011 r., na mocy którego umożliwiono powodowi spłatę kredytu bezpośrednio w walucie, do której kredyt był denominowany (waloryzowany). Uzgodniono także, iż na wniosek powoda możliwa będzie zmiana waluty, w jakiej spłacany jest kredyt. W aneksie tym powód ponownie oświadczył, iż został poinformowany przez Bank o ryzyku związanym ze zmianą kursów kupna oraz sprzedaży dewiz oraz zmianą spreadu walutowego i że rozumie wynikające z tego konsekwencje oraz że akceptuje zasady funkcjonowania kredytu denominowanego (waloryzowanego) w walucie wymiennej oraz zasady jego przeliczania.

Dowód: aneks nr (...) z dnia 7.04.2009 r., k. 51-52; aneks nr (...) z dnia 20.10.2011 r., k. 54-57;

Przy zawieraniu umowy kredytu i w zakresie negocjacji warunków umowy pozwany Bank był reprezentowany przez swoich pracowników, do których należał obowiązek przekazywania klientom Banku pełnej i rzetelnej informacji o produktach oferowanych przez Bank. Przed podpisaniem umowy pracownicy B. wykonali dla powoda symulacje dotyczące kredytu w PLN jak i w (...). Przekazali mu również informacje o możliwych konsekwencjach związanych ze zmianą kursu waluty (...) i umocnieniem się PLN. Bank w pierwszej kolejności miał obowiązek przedstawić klientom ofertę kredytu złotówkowego. Klienci, którzy wybierali zadłużenie w walucie obcej, korzystali z oprocentowania niższego w porównaniu z kredytem złotowym i spłacali niższą ratę kredytu, co wynikało ze znacznej różnicy w wysokości stawek referencyjnych (LIBOR 3M (...) vs WIBOR 3M), będących podstawą do ustalenia oprocentowania kredytu. Kredyt denominowany podlegał oprocentowaniu obliczonemu w oparciu o stopę procentową referencyjną LIBOR 3M ((...)) – znacznie niższą niż stopa referencyjna WIBOR 3M (PLN). W maju 2008 r. LIBOR 3M był znacznie wyższy od WIBOR 3M. Obecnie LIBOR 3M ma wartość ujemną, WIBOR 3M jest dodatni.

Dowód: zeznania świadków” M. P., k. 521-523, B. M., k. 531-532, A. D., k. 532-533, symulacje spłaty kredytu, k. 441

W dniu podpisywania umowy kredytowej powód miał 28 lat. Posiadał wykształcenie wyższe techniczne. Od 1 grudnia 2005 r. prowadził indywidualną działalność gospodarczą w sektorze informatycznym. Jego firma specjalizowała się w tworzeniu oprogramowania dla branży budowlanej, którego odbiorcami byli kontrahenci z Niemiec. Ze swoimi kontrahentami powód rozliczał się w euro. Miesięczny dochód brutto powoda w tym czasie wynosił 7983 zł . Po podpisaniu aneksu nr (...) do umowy, powód spłaca kredyt bezpośrednio we (...), które uzyskuje poprzez wymianę waluty na wolnym rynku.

Dowód: zaświadczenie o zmianie wpisu do ew. działalności gospodarczej, k. 385; arkusz kalkulacji dochodów oraz Tabela zdolności, k. 387-388; przesłuchanie powoda.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o w/w dowody. Są to częściowo dowody z dokumentów, których prawdziwość, ani autentyczność nie była przez strony kwestionowana.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków M. P., B. M., A. D., ponieważ ich zeznania są spójne, logiczne, konsekwentne, wzajemnie uzupełniają się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom powoda P. N., a mianowicie w części, w jakiej jego zeznania pokrywają się z ustaleniami poczynionym przez sąd. Nie zasługują na wiarę jego zeznania kiedy twierdzi, że pracownicy banku nie poinformowali go, że kurs franka może wzrosnąć , ani jakie jest z tym związane ryzyko bowiem przeczą temu dokumenty w postaci samej umowy kredytowej oraz ogólne warunki kredytowania w których istnieją zapisy na ten temat.

Sąd pominął dowód z opinii biegłego sądowego ds. ekonomii i finansów na okoliczność wskazania charakteru instrumentu finansowego kredytu walutowego (...), ryzyka zmiany kursu waluty oraz zagrożenia z zaciągnięcia kredytu w walucie obcej indeksowanej do (...) dla kredytobiorcy oraz na okoliczność przeliczenia wartości spłaconego

przez powoda kapitału , odsetek oraz ustalenia harmonogramu spłat po unieważnieniu klauzuli walutowej oraz ustaleniu kredytu w walucie polskiej PLN - ponieważ część tez dowodowych nie wymaga wiadomości specjalnych, a część została oparta na tezie która miałaby rację bytu tylko w sytuacji gdyby sąd uwzględnił niniejsze powództwo.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wnosząc powództwo o zapłatę – co nastąpiło już w trakcie trwania procesu powód sam niejako przesądził, o tym, iż brak jest po jego stronie interesu prawnego w powództwie o ustalenie co oznacza, że takie powództwo kwalifikuje się do oddalenia. Interes ten rozumieć należy jako obiektywnie występującą potrzebę ochrony sfery prawnej powoda, którego prawa zostały lub mogą zostać zagrożone, bądź też co do istnienia lub treści których występuje stan niepewności. Ocena interesu prawnego wymaga zindywidualizowanych, elastycznych kryteriów, uwzględniających celowościowe podstawy powództwa z art. 189 k.p.c. Jedną z przesłanek badanych przy rozważaniu celowości wykorzystania powództwa o ustalenie jest znaczenie, jakie wyrok ustalający wywarłby na sytuację prawną powoda. O występowaniu interesu prawnego świadczy możliwość stanowczego zakończenia w tej drodze sporu, natomiast przeciwko jego istnieniu - możliwość uzyskania pełniejszej ochrony praw powoda w drodze innego powództwa (zob. wyrok SN z dnia 15.05.2013 r, III CSK 254/12). Spór zainicjowany przez powoda powództwem o ustalenie nie zakończyłby się definitywnie wydaniem wyroku skoro powód wniósł kolejne żądanie związane z tą samą umową o zapłatę.

W konsekwencji- Sąd analizą merytoryczną objął roszczenie powoda o zapłatę, które należało rozpoznać przez pryzmat przesłanek z art. 58 k.c na których to roszczenie o zapłatę zostało oparte. Zgodnie z tym przepisem czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy (§ 1). Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego (§ 2).

W ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania iż zawarta przez powoda umowa jest nieważna bowiem nie jest ona ani sprzeczna z ustawą ani z zasadami współżycia społecznego.

Jeżeli chodzi o zarzut sprzeczności z ustawą to powód takiego nie wykazał ani co do przepisów ustawy Prawo bankowe ani co do przepisów kodeksu cywilnego. Umowa kredytu zawarta z pozwanym zawierała wszystkie wymagane elementy, a w szczególności określała precyzyjnie kwotę i walutę kredytu, wysokość oprocentowania oraz warunki jego zmiany, a żaden z zapisów umowy nie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa bankowego, czy kodeksu cywilnego. Żadna z tych ustaw , ani jakakolwiek inna nie wprowadza zakazu zawierania kredytu w obcej walucie . Taki zakaz gdyby istniał musiałby wynikać wprost z przepisu.

Niewiążąca moc postanowienia umowy dotycząca tzw. S. ,

o którym mowa w par. 9 umowy została usunięta ustawą z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy prawo bankowe obowiązującą od dnia 26 sierpnia 2011r., która zmieniła treść dotychczasowego art. 69 prawa bankowego. Znowelizowany przepis wprowadził możliwość wyeliminowania z obrotu prawnego postanowień umowy zawierających niejasne reguły przeliczenia należności kredytowych zarówno na przyszłość jak i w odniesieniu do wcześniej zawartych umów w części nie spłaconej. Zgodnie z jego treścią kredytobiorca może dokonywać spłaty kredytu bezpośrednio w walucie do jakiej kredyt jest denominowany omijając w ten sposób kurs waluty banku w którym zaciągnięty został kredyt (tzw. spread). Co do spłaconych już rat kredytu co do których te nowe reguły nie obowiązują stwierdzić należy iż ich spłata dokonała się według określonego sposobu przeliczeń, który z chwilą spłaty skonkretyzował się a więc przestał być niejasny (vide – takie stanowisko SN w wyroku z dnia 19.03.2015r – IV CSK 362/14).

Tak więc nowelizacja ustawy prawo bankowe uniemożliwia obecnie stwierdzenie nieważności umowy co do jej nieistniejących już niejasnych postanowień – również w części dotyczącej spłaconych już rat według wcześniej obowiązującej zasady tj. według tabeli kursów obowiązujących w banku w dniu spłaty.

Nie ma też podstaw do uznania umowy kredytowej za instrument wysokiego ryzyka do której to instytucji zastosowanie mają przepisy dyrektywy Parlamentu i Rady z dnia 21 kwietnia 2004r nr (...), gdyż regulacja ta dotyczy ochrony inwestorów do których nie należą osoby fizyczne biorące kredyt dla celów mieszkaniowych (powód ponadto nie wskazał które przepisy tej dyrektywy zostały naruszone).

Jeżeli chodzi o zarzut nieważności umowy z uwagi na jej sprzeczność z zasadami współżycia społecznego – to taka również tu nie występuje. Sprzeczność taka musiałaby istnieć w chwili zawierania umowy - tymczasem na początku jej obowiązywania była ona korzystna dla powoda. Wysokość rat uiszczanych przez powoda na rzecz pozwanego Banku była znacząco niższa od rat dla tożsamego kredytu zaciągniętego w złotych. W chwili zawierania umowy ten rodzaj kredytu na jaki zdecydował się powód był najtańszym spośród wszystkich ofert na rynku . Bez wątplenia w chwili zawierania umowy nikt nie był w stanie przewidzieć kursu (...) tj. czy wzrośnie i o ile , czy utrzyma się na stałym poziomie czy też zmaleje – co również było obiektywnie możliwe. Sprzeczność z zasadami współżycia społecznego zachodziłaby wówczas gdyby którakolwiek strona kontraktu lub osoba trzecia w sposób naganny wprowadziła na rynek czynniki, które spowodowałyby wzrost kursu (...) w celu osiągnięcia własnych korzyści poza mechanizmami rynku ekonomicznego. Aktualny kurs franka natomiast jest wynikiem normalnych reguł rynku ekonomicznego na którego wysokość nie ma wpływu żadna ze stron umowy. Powód zdawał sobie sprawę z ryzyka zaciągnięcia kredytu w (...) o czym świadczą stosowne zapisy umowy.

O ryzyku walutowym powód był informowany przez pozwanego, co potwierdził przy zawieraniu umowy kredytu składając stosowne oświadczenie w umowie kredytu. Nie można zatem stwierdzić iż powód został wprowadzony w błąd. Informacje zawarte we wskazanej umowie są proste i zrozumiałe, na ich podstawie powód był w stanie ocenić ryzyko związane z zawarciem umowy kredytowej, tym bardziej, że powód w trakcie składania zeznań był już osobą wykształconą i prowadził od kilku lat dobrze prosperującą , gwarantującą mu zdolność kredytową działalność gospodarczą posługując się przy tym notabene obcą walutą tj. Euro. Umowa kredytowa przewidywała możliwość przewalutowania kredytu na walutę polską z czego powód nie skorzystał.

Mając na uwadze powyższe argumenty powództwo o zapłatę należało oddalić albowiem jego uwzględnienie byłoby możliwe tylko w przypadku stwierdzenia nieważności umowy w oparciu o art. 58 kc - której to nieważności tutaj sąd nie stwierdził .

O kosztach orzeczono w pkt II wyroku na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c., obciążając nimi stronę przegrywającą proces tj. powoda. Na zasądzoną kwotę 3.617 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej obliczone w oparciu o (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.